Проект!

Закон за изменение и допълнение на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица

(обн., ДВ, бр. 50 от 1991 г.; изм., бр. 52 от 1994 г., бр. 12 от 2004 г., бр. 29 от 2005 г., бр. 30 и 81 от 2006 г., бр. 60 от 2007 г., бр. 26 от 2008 г., бр. 103 от 2009 г. и бр. 62 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 1 се създава т. 17:

„17. ранени с огнестрелно оръжие по време на митинги или групови протести от органите на Министерството на вътрешните работи."

§ 2. В чл. 2, ал. 1 се създава т. 13:

„13. ранените с огнестрелно оръжие по време на митинги или групови протести от органите на Министерството на вътрешните работи."

§ 3. В чл. 3, ал. 1 думите „11 и 12" се заменят с „11, 12 и 13".

§ 4. В чл. 9, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В текста преди т. 1 думите „9 и 13" се заменят с „9, 13 и 17".

2. Създава се т. 24:

„24. ранените с огнестрелно оръжие по време на митинги или групови протести от органите на Министерството на вътрешните работи - 5 на сто от средната пенсия за осигурителен стаж и възраст."

ЗАКЛЮЧИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 5. (1) Исканията за обезщетение и добавка към пенсиите на лицата по § 1 на този закон или на техните наследници се предявяват в двугодишен срок от влизането му в сила.

(2) Обезщетенията и добавката към пенсиите се изплащат на правоимащите лица по § 1 на този закон или на техните наследници считано от 1 септември 2014 г.

Вносители:

Мотиви
към Законопроекта за изменение на Закон за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица

Законопроектът за изменение и допълнение на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица цели допълване на категориите лица, които се считат политически и граждански реабилитирани, съгласно чл.1,т.7, но не попадат в обхвата на чл.2 от закона. Категорията лица, която по силата на законопроекта ще бъде добавена, са хора, пострадали от огнестрелни наранявания, при мирни протести срещу репресивни управленски политики на комунистическия режим. Действащият към настоящия момент Закон за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица не включва тази категория лица изрично. Тяхната реабилитация не е възможна въз основа на съществуващите в закона към настоящия момент основания, тъй като срещу тях не е имало нито произнесена наказателна присъда, нито са били лишавани от свобода или интернирани. Поради това, към настоящия момент законодателството не дава възможност осъществената срещу тях политическа репресия да бъде установена и да им бъде предоставено обезщетение.

В същото време, няма никакво съмнение, че тази категория лица отговаря на общия смисъл и целите на Закона за политическа и гражданска реабилитация на репресирани лица. Основната цел на този закон е да бъде направено официално признание на факта на репресия от страна на комунистическия режим, извършена по политически или други идеологически съображения. Тази репресия е несъвместима с ценностите и принципите на свободното демократично общество. Категорията пострадали, чието включване се предлага, са упражнявали основното си право на мирен протест, в защита на своите законни права и интереси. Това право е било грубо погазено от комунистическата държава с използването на незаконна сила, като пострадалите не са имали никаква възможност да получат защита по съдебен или какъвто и да било друг ред.

Конкретни факти за такива инциденти има от протестите през 1947 година - против колективизацията на селското стопанство, през 1972, 1974 и 1985 година - против принудителната смяна на личните имена. Това са примери за грубо и тежко погазване на основни права на човека, несъвместими с демокрацията. При много такива инциденти е документиран фактът на разпръскване на мирни митинги, от страна на силите на МВР, с огнестрелно оръжие, при което са простреляни протестиращи.

Един такъв пример е приложен към мотивите. На 13 март, 1972 година, в село Барутин - Смолянска област, при разпръскване на

събралите се на протест срещу смяната на имената жители на селото, служителите на МВР използват оръжие и раняват хора. Предложената формулировка на законопроекта не е ограничена единствено до тези инциденти, доколкото има примери за подобно разпръскване на митинги със сила и от 50-те години. Пострадалите при тях също биха могли да потърсят реабилитация по силата на закона.

Помирението по отношение на неотдавнашното ни минало е ключов елемент за интегритета на нацията, но тази цел не може да бъде постигната чрез мълчание и забравяне, а чрез споделяне, дискусии и най-вече – чрез политическата и гражданска реабилитация на репресираните лица.

Вносители: